

POKROK ZÁPADA

Založen 1871.—Ročník XXXIII.

OMAHA, NEBR., VE STŘEDU DNE 16 PROSINCE 1903.

ČÍSLO 20.

Z AMERIKY.

ZPRÁVY TELEGRAFICKÉ.

Přehled ze světa polní historie a kronika událostí

Travičky v Michiganu.

V Michiganu v posledních několika dnech bylo otráveno osm lidí, kterých zločin popisovaný jsou vesměs ženitím. Jedna z těchto meger jest dokonce obviněna, že má na svědomí životy tří svých příbuzných, jedna že otráвила dělníka a třetí se ztrácela otrávil svého manžela; dva jiné případy nalezají se dosud ve vyšetřování a také do těchto jsou zapleteny ženy. Ženy z těchto zločinů obviněné se nazývají: Mary McKnightová z Kalkasky, jež jest v obžalobě, že otrávila svého bratra, jeho manželku a jejich dítě. Karolina Collinsová z Owosso, jež otráвила dělníka u ní zaměstnaného. Katy Ludvíková z Bronson, jež se přiznala k otrávení svého manžela. Emma Stewartová, z Big Rapids, jest v podezření, že otrávil svého manžela, který zahynul po polní jídlu, v němž nalezl byl otrávený. V Coldwater paní Ludvíková, jež manžel zemřel za tři neděle po sňatku, byla zatčena a dopravena do vězení, jsouc obviněna z jeho vraždy. Ve středu se přiznala ke svému zločinu u přítomnosti Rev. Hewitta a věznicích úředníků. Ludvíková jest polského původu, za svobodna se nazývala Bystrý a jest teprve 18 rok stará. Ludvíková koupila otrávený v lékárně dvakrát a předtím, že ho potřebovala k vyhubení myši. Minulý čtvrtek namíchala ho do jídla svému manželu, který v sobotu na to zemřel. Co ubožák užíval sám a bez pomoci v hrozných bolestech, mladá žena se veselila na svateb jako u svatých, k níž byla pozvána. Tato nešťastná dívka byla předtím v "báru" a řídil ho k její spokojenosti nočních hostů, kteří se do saloonu nahrnuli a liberální "bartender" zmeškal je při častování. Co všechno prodal veselý lupič za hotové, odvezl je do registru, bylo to v celku \$12.87, ale strčil je do kapsy. Když v neděli ráno o páté hodině přiběhl dešť "bartender" J. J. Cavanaugh, nechtěl svým očím ani věřit, když viděl hospo- do u plnou lidí a za "bárem" neznámého mu člověka. "Co u čerta to má znamenat?" vzkřikl Cavanaugh na kolleku za "bárem" "Co chcete pít?" přešedl ho ten to rozmar. "Kdo jste vlastně?" tážal se Cavanaugh lupiče. "Nový bartender", odvětil tento klidně. "Burns mne najal v sobotu v noci", doložil s úsměvem. "Těm mne", řekl Cavanaugh, "nemáje ani tušení, že si z něj lupič dělá legraci a podával novému kolleku ruku. "Well, na zdraví", prohodil lupič vyprázdniv skleničku whisky. V tom přistoupil k baru jeden z nachmelených kostýmů a pravil: "Dejte nám nákej "mixo van" a nákej "mixo van" a nákej "mixo van" a nákej "mixo van". Lupič s úsměvem odvětil: "Šť, já vám zhuji jaký chcete," a vytáhnou číslíček ná do začal v něm hledat, jak se dělá "mixovaný drink". "Well, well", divil se Cavanaugh, "to toho mnoho nevíte z našeho umění." Leč lupič se nedal spístiti touto poznámkou a pravil opět veselé: "Já tondoval bár na západě a tam berou všechno "straight", tam nic nemixují". To bylo Cavanaughovi už příliš mnoho a proto pravil: "Já myslím, že přijdu za vás." "All right, dejte nám však ještě jeden "drink" na mně." Noční hosté se všichni postavili k baru a jeden z nich zvolal: "Tříkrát sláva novému bartenderovi! To je chlapek, kterému není rovnou!" Když všichni dopili a ptali štěstí liberálnímu číslíku, tento pojednou vytáhnul velký revolver a namířil ho na Cavanaugha, zvolal: "Vyklapte všechno, co máte a vy ostatní také!" "Cože?" zvolali hosté uleklí a každý vyhrabal několik dolarů, které mu ještě zbývaly a veselý lupič sebral je uprchl a do- soud nebyl chyten. Policie v onom okrese si zase utrhla notný kousek studý.

Poplašená laň.

Ve čtvrtek časově ráno o sedmé hodině vnikla poplašená laň do přibytku Arthura Whitea a Elmera Blackmanna v Cambridge, Mass., a tuto byli zjevem jejím nejvyšší poděšení. White nalezal se v nelepším spánku, kdy probuzen byl hlukem na schodech. Zdílo se mu, že nějaký opilý se pracně po nich hrabe nahoru. V tom vyražený byly dvě ložnice a ve veliká laň skokem vrhla se na postel, kde spal White a chtěla se v ní ukrytí. Ten snažil se ji zahnat ranami svých pěstí a nohou, ale laň se nedala odbyť a ani když Whiteovi přispěl jeho přítel ku pomoci, nemohli a poplašenou laň něčeho svěsti a při zápatě se zvířetem byl celý nábytek rozbit. Konečně po dlouhém zápase podařilo se jim zatlačit laň s pomocí ještě jiných lidí do přístěnku, kde roztrhala Whiteovy šaty na čáry. Pak byla zavlečena do stáje a osud její bude mladými muži rozhodnut. Laň zaběhla do Massachusetts avenue a před pronásledující čtími lidmi uprchla do mladěného bytu, kde způsobila takový poprask.

Veselý lupič.

Co je všechno možné v Chicagu za nynější "slavné" demokratické správy, toho dokázem jest tato ne- nejvyšší povedená historka. Před- min. sobotu po půlnoci Wil. McGushin otevřel saloon Williama Burnse v č. 3074 State ulice, stoupil si za "bár" a řídil ho k její spokojenosti nočních hostů, kteří se do saloonu nahrnuli a liberální "bartender" zmeškal je při častování. Co všechno prodal veselý lupič za hotové, odvezl je do registru, bylo to v celku \$12.87, ale strčil je do kapsy. Když v neděli ráno o páté hodině přiběhl dešť "bartender" J. J. Cavanaugh, nechtěl svým očím ani věřit, když viděl hospo- do u plnou lidí a za "bárem" neznámého mu člověka. "Co u čerta to má znamenat?" vzkřikl Cavanaugh na kolleku za "bárem" "Co chcete pít?" přešedl ho ten to rozmar. "Kdo jste vlastně?" tážal se Cavanaugh lupiče. "Nový bartender", odvětil tento klidně. "Burns mne najal v sobotu v noci", doložil s úsměvem. "Těm mne", řekl Cavanaugh, "nemáje ani tušení, že si z něj lupič dělá legraci a podával novému kolleku ruku. "Well, na zdraví", prohodil lupič vyprázdniv skleničku whisky. V tom přistoupil k baru jeden z nachmelených kostýmů a pravil: "Dejte nám nákej "mixo van" a nákej "mixo van" a nákej "mixo van" a nákej "mixo van". Lupič s úsměvem odvětil: "Šť, já vám zhuji jaký chcete," a vytáhnou číslíček ná do začal v něm hledat, jak se dělá "mixovaný drink". "Well, well", divil se Cavanaugh, "to toho mnoho nevíte z našeho umění." Leč lupič se nedal spístiti touto poznámkou a pravil opět veselé: "Já tondoval bár na západě a tam berou všechno "straight", tam nic nemixují". To bylo Cavanaughovi už příliš mnoho a proto pravil: "Já myslím, že přijdu za vás." "All right, dejte nám však ještě jeden "drink" na mně." Noční hosté se všichni postavili k baru a jeden z nich zvolal: "Tříkrát sláva novému bartenderovi! To je chlapek, kterému není rovnou!" Když všichni dopili a ptali štěstí liberálnímu číslíku, tento pojednou vytáhnul velký revolver a namířil ho na Cavanaugha, zvolal: "Vyklapte všechno, co máte a vy ostatní také!" "Cože?" zvolali hosté uleklí a každý vyhrabal několik dolarů, které mu ještě zbývaly a veselý lupič sebral je uprchl a do- soud nebyl chyten. Policie v onom okrese si zase utrhla notný kousek studý.

Útok na kněze u oltaře

Zrovna když kněz Roach chystal se dáti požehnání v katolickém kostele v Cascade, Ia., v neděli večer, byl zasažen nožem a krvácející z hluboké rány sklousal na stupních oltaře. Vražděný tento útok na pátera Roache byl spáchán šlechetným mladíkem, jménem Charles Mangene, na štěstí však rána není smrtelná a kněz bude zachován při životě. V tom okamžiku, když páter Roach ubíral se ke oltaři, aby dal lidu požehnání, Mangene vystoupil z lavice a rychlostí blesku pohroužil tento do krku knězevo, zrovna za jeho uchem a z hluboké rány vytříkl proud krve. Ženy a dívky daly se do křiku a počaly ve zmatku přebíhat z kostela a některé mužů přiskočili k šílenici a od- zbrojili ho, ten ale použil zmatku a uprchl. Později ho nalezli maršál v pekárně svého otce a v kapse jeho dosud byl zakrvácený nož. Mladík ten byl již jednou v ústavu choromyslných a bude tam bezpochyby postán znovu.

Zef Bryanův v "trublu".

V Newport, R. I., se rozšiřuje již po několik nedělí, že slečna Minnie Cooková, známá pianistka v newportské společnosti, hodlá podat žalobu proti Williamu Oliner Leavitovi pro zrušení man- žejského sňahu. Leavit, který jest obratným malířem podobizen, se nedávno oženil s nejstarší dcero- u Bryanovou, Ruth. Malíř vě- noval pozornost slečně Cookové až do té doby, kdy se odebral do Licolou, aby zhotovil podobiznu Bryanovu. Tam se seznámil s de- cerou jeho a mezi malířem a of- vzenik milostný poměr, který vedl ke sňatku, k němuž ostatek Bryan

Odpověď "Osvětě Americké."

(Otištěno s souhlasem redakce)

Jak jsem se již minule zmínil, jen nerad ubírám místa četbě uči- telnějším pro milé čtenářstvo "Pok. Záp.", avšak osobní čest má i do- brá pověst listu, jehož řízení mi světleno, káži mi, abych odpověděl i poctivě a svědomitě na mrzké útoky, hloupé chvasty, zrámské a nedostojné překrucování pravdy a nanejšť proradné jednání naší spanilomyslné susedky "Osvěty Americké".

Soudné čtenářstvo české nemá se ovšem klamati uhleditějším výlevy pisatele člán- ku "Pokrytí" v předminulém čísle "Osvěty Americké", aniž duchaplnými vývody téhož pisatel- e, shrnutými v dlouhý článek v minulém čísle téhož časopisu, kterýž nese jméno "Osvěta Ame- rická". Vždyť písal ten znám jest až příliš dobře ve všech osad-kách česko-amerických jako haia- partník statný, jemuž dosud nikdo neoddal a kterýž alespoň slovy ubil každého, kdo se osmělil proti němu, třebas i v nelepším úmys- lu, vystoupiti. A proto já, jsa si vědom, že na zásluhu "vybraných" slov a na zkomolování pravdy ne- nezáležím se v odpovědi k němu, spokojím se v odpovědi k ně- mu a oba články ředaktora "Osvě- ty Americké" pouze uvedením ho- lých fakt a příšečné své výpo- vědi.

Odpovídaje na článek "Pokrytí- ci", věnovaný "Pokroku Západu", dovolím si nejprve otázkati se pi- satele: Šel redaktore prosil, veza- taunto Vám při komponování člán- ku toho na myslí on staré, ale pravdivé přísloví: Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá? Proč pak neděleťe svým čtená- řům, že vyprodal jste "Pokrok Západu" nynější vydavatelské společnosti za \$6,000, že však neodvedl jí ani v řadě smlouvou s Vámi uzavřené? Proč zdržovali jste vzor mému protestu peníze od odběratelů "Pok. Záp.", a za- svíjli jste nám oznámení, že ten a onen zaplatil si na "Pok. Záp." teprve tehdy, když se Vám určilo- lo, čimž jste nám způsobil mnohé nedorozumění a ztrátu čtenář- ských odběratelů? Proč potvrdil jste účet náš, zaslaný mnou firmě Richter Pub. House v New Yorku, vzor mého poznámky na účtu tom, aby pouze námi byl vyplacen, a peníze ty jste zdržel? Účet ten jest v našich rukou. A podob- ných příčin, pro kteréž jsme proti Národní Tiskárně žalobu zadali, bylo více. Proč pravdomluvná "Osvěta Americká" neuvedla, že záležitost ona dosud nalézá se v soudce a že konečně výsledek tudíž není znám? Proč tedy po- užívá nekoncované záležitosti té k balamucení čtenářstva svého a nečeká, až vynesen bude u věci té rozsudek soudů?

Ano, kdo to byl, jenž učinil na- mne minulé jaro mrzký útok jedi- ně z té příčiny, že některé články "Osvěty" osmělily se říci, že jest v "Pokroku Západu" lepší a lacinější než "Osvěta"? Kdo to byl, jenž našemu stálému dopisujícímu re- daktoru, kterýž se mne tehdy při- tělsky zastal, vynadal spřestějí než nejprohánější uilicáři? Kdo to byl, jenž seznav, že dopisující redaktor "Pok. Záp." dovede se obhájit, počal na tomto redakte- ru našem škemráti, aby přispíval články svými do "Osvěty Ameri- cké," jejíž záhadný porod čeká český svět takřka ohromit?

Ano, kdo to byl, jenž nejasa sám dělní zákonů, přijaté v po- sledním zasedání státní zákono- dárný, opravěno k tisku seznamu duševních daní okresních, hubun- kovej chce "Pok. Záp." o tisk ten ošklíti, předstíraje, že má "Osvěta Americká" více jak třikrát tolik odběratelů v Omaze a v South Omaze, ač dobře věděl, že tomu tak nebylo a není? Kdo to byl, jenž odepřel stvrdit přísahu, že "Osvěta Americká" jest 10 roků stará, jak zná požadavek výše uve- deného zákona, před radou okres- ních komisařů na mě vyzvání?

Na dotaz škarioti, kdo že to byl, jenž v vrcholho postovního štábu ve Washingtonu protesto- val a zasazoval se o to, aby "O. A." zahránil anež alespoň zae- snadnil udělení práva k poštovním dopravně druhé třídy, odpovídám onomu mrzkému na cti utrhači, že jsem to nebyl já ani jako jedi- telnívek ani jako ředitel "Pok. Záp.", a abych podlou insinua- ci volkohubého domýšlivce vyvrátil, uvádím zde příšečnou svou výpo- věď:

STATE OF NEBRASKA,

County of Douglas, ss.
I, Vaclav Buresh, under oath de- pose and say, that I have neither as a president of Pokrok Publishing Com- pany, a corporation, Omaha, Nebraska, nor as an individual, written or caused to be written on behalf of the above said Pokrok Publishing Co., anything whatsoever to the Postal Department at Washington, D. C., concerning "Osvěta Americká".
VACLAV BURESH.
Subscribed and sworn to before me this 8th day of December, 1903.
EDWARD L. BRADLEY,
[Notarial Seal] Notary Public.

V kom bude a musí nyní uvědo- mět české čtenářstvo spatrovati hrob ten bílý? Kdo jest tím fa- rizeem, jehož pokroucené oči fa- lešně viděly? Kdo jest tím po- krytcem, jenž vyhýbá se pravdě jako čert kříži? Není jím spíše šel redaktor "Osvěty Americké," jenž věda dobře, že ne d polemí- suji, házel čtenářům svým písek do očí v naději, že i ten, ká- je na mrzké útoky jeho, na que i na "Pokrok Záp." suróš vedeno, budu mlčeti? Přijíjám, škariote, pole hravitěvo Tě nemine. Když jsem v předminulém čísle "P. Z." uveřejnil, jak se o mne stará jistý přítelček a také krajan, ani ve snu mne nenapadlo, že naše rozmlá susedka "Osvěta Ame- rická" s takým chvatem přizne se s odpovědí, ač jsem se ve článku svém ani jediným slovem o ní ne- zmínil a vůbec nikoho jsem v něm nejmenoval. Říká se v obec- ném mluvě, že komu kabát náležel, sám si pro něj přiel. A nastojte! S jak šlechtinou zásadou vyruko- vala tentokrát "O. A." "Co sám oerad máš, jinému nečiň!" Kéž by se každý zásadou tou řídil! Pře- mital jsem, co as poňoulo "O. A." k odpovědi, jejíž ohlavení i za- končí zní: "Co sám nerad máš, jinému nečiň!" Soud nebylo to nečistě svědomí její? Proč obli- kla si kabát ten? Snaď proto, že ji tak výborně pasuje? Vždyť jsem jí přece nežádal, aby sdělila svým čtenářům, kdo je tím mým přítelčkem. Nenadál jsem se skutečně žádné přiblíšky a ne- nadlo mne vůbec, že se někdo ku kabátu tomu přiblížil. Nu, necht si jej jen "O. A." taskavě podrží, vždyť si ho zasloužil již pro tu svou kůstnostnost, s jakou se ho domohla. Inu, účel světí pro- středky a všeobecne jest známo, že ředaktorem "O. A." není u vol- ní prostředků všelijakých žádným "čápkem". Aby čtenářům svým zlepil oči, pustil se se zápalem lepši větší hodným do p. Ed. Rosewatera a vyřídil mu, že prý se za- sazuje o to, aby nynější vládní zástupce zdejší, p. Summers, s úřadu svého byl sesazen. Tážeme se p. ředaktora "O. A.", co má se záležitost touto činiti "P. Z." a íá, o jehož vyhození z úřadu vládního jistý také Čech se za- snaží? Já ani "P. Z." nemáme nič- ho proti Summersovi, o jeduání s onahých p. Rosewatera nemáme- me pak rozhodovati, neboť nejsme v ně zasvěcený jako die zdání jest "O. A." Není to poprvé, co bý- vala "Osvěta", bývalé "Květy Americké" a nynější "cvikýř" "O. A." v surovém konkurenčním boji proti "P. Z." otočil hlavou na p. Ed. Rosewatera. Táží se p. ředaktora "O. A.", co má pan Rosewater dělati se našimým a ziomyslným tím přítelčkem také Čechem, kterýž ve snaze ubiti "P. Z." zasadil se o sesazení m- je z úřadu? Snaď proto, že jest pan Rosewater dobrým mým přítelem? Či se snaď nedomyšlil, že jest p. Rosewater diktátorem "P. Z." a že redaktori "P. Z." musí psáti tak, jak on vělí? Nikoliv! Pokud aspoň já jsem ředitelem "P. Z." a jsem jím od té doby, co nová společnost "P. Z." od Národní Tiskárny vykoupla, nezdržím se p. Ed. Rosewatera mně ani které- mukoliv redaktoru "P. Z." jediným jen slovem, co máme do "P. Z." dáti an-ub ne, což stvrdi- me, bude-li si to ptáti vědomý roztahubák od "O. A.", příše- čněji výpovědní. Ziomyslný pašá od "O. A." si dohle z dlouholeté zkušenosti a důvěrných styků s p. Ed. Rosewaterem, že nemíchá se p. Rosewater do řízení listu, třebas byl i jeho podilálem. Vždyť p. Rosewater jest dosud podilálem Národní Tiskárny, tak jako jest podilálem "P. Z." Patrně, že p. ředaktorem "O. A." zapomněl, že on sám jest tyranem, pted nímž vše se musí křítiti a ča- stá změna zaměstnanců v závodě. Domnívá-li se pan ředaktore "O. A.", že mne snad ponějí, vy- stavuje přáteřstvi mé k p. Rose- waterovi na odív, hrozne se k l- am- me. Nestydím se za pitilec sku- četného, osvědčeného, kterýž udě- lil mi mnoho dobrých rad a kterýž z přáteřství ke mne skutky osvěd-

čil a přiznávám se, že mohl jsem býti donec lépe na tom, kdybych ho vždy byl uposlechl. Zajisté jen nevědčák a ziomyslník spílati může svému příteli. A já nemohu rovnati se ředaktoru "O. A.", kterýž za dlouholeté služby přá- teřské mstí se a zlořečí nyní panu Rosewaterovi. Ne, škariotem, takým býti nemohu. Čechové omážit si i četní Čechové nebra- ští znají z vlastní zkušenosti pana Rosewatera a proto netřebsa se ho zastávati proti mrzkým útokům "O. A." Mlýš chuděčko od "O. A.", mnoho a mnoho Čechů Ti dosvědčí, že nejsi vůbec ani hodez rozváznati temnému v obuvi muže, kterýž ochotně skýtá ruky pomoc- ně krajanu potřebnému, přispívá hltivnou svou na záslužný podnik český, snaží se vymoci Čechům spravedlivě zastoupení v úřadech veřejných a jenž to vše dělá ne- ziskně. Ani v tom nemůže se rovnati někomu, jenž z každého podniku českého čeká a běže tu- ož zisk pro sebe i svůj závod.

Tot' budíž odpověď naši na bohoupusté soptění "Osvěty Ame- rické" na mne i na "P. Z." Jak jsem již dříve uvedl, byl jsem nu- cen podati odpověď tuto v zájmu cti své osobní i v zájmu dobrého pověsti "P. Z." Vždyť mlčení zna- mená mnohdy i odsouzení. A mlčeti jsem nemohl již ani k vůli mílým čtenářům "P. Z.", jimž za- jisté záležel na tom, aby čest těch, již stojí v čele listu, nesměla být pokálena bez odvety mrzkými chvastouny. Nemáme-li mít řed- aktora "O. A." za nenydětého humbukaře, necht' potvrdit pří- šečnou výpovědi a soudně doká- zati, že má "Osvěta Americká" v Oma- ze i v South Omaze třikrát tolik odběratelů co "Pok. Záp.", a my se zavazujeme, že mu dáme za každého odběratelů přes počet trojnásobného jeden dollar (\$1.00, ovšem z tou podmínkou, že nad- byteční předpisatelé odbírají "O. A." nepletřít nejnéme 4 měsíce; pakli ale se "O. A." odběratel- stvem svým pouze chvástá, necht' z každého odběratelů, jenž jí do trojnásobného počtu onoho se bude nedostávati, zavže se dáti "Pok. Záp." pět dollarů (\$5.00), a my obdržeme peníze od "O. A." věnujeme "Matici vyššího vzdě- lání." Ať stvrdí ředaktore "O. A." dále příšečnou výpovědi, že jest "O. A." deset aneb více roků stará a že vycházela neméně než jednou týdně, jak zákon toho vy- žaduje a že dříve byla zákonem oprávněna k tisku seznamu dušev- ných daní. Dále necht' stvrdí so- becký ředaktore ten příšečnou výpovědi, že k tisku tomu nebyl oprávněn "Pok. Záp." a necht' u- dle přilýči, proč nebyl. A když vše se stane, pak dozám já i "Pok. Záp." že jsme ředaktore "O. A." i listu tomu velice ukřiv- dili, domáhalje se zákonou ak- cestou tisku seznamu duševních daní. Tím polemiku svou a "Osvětou Americkou" končime, neboť ne- chceme okrádati čtenáře své o četbu užitečnější a záživnější. Víme dobře, že poslední slovo bude a musí mít smutně prosulý "fastjýř" od "O. A." Nu, dopřeje mu té "nevinné" radosti. Spro- stých nadávek a t lých insinua- ci, pošliž se změkčího mozku staré- ho pána si neovšímeame ale půjde mu kličně cestou nastoupenou, cestou práva, neboť věřime, že "psi hlas nejde do nebe."

V čláku Vaclav Buresh,
Čil a přiznávám se, že mohl jsem býti donec lépe na tom, kdybych ho vždy byl uposlechl. Zajisté jen nevědčák a ziomyslník spílati může svému příteli. A já nemohu rovnati se ředaktoru "O. A.", kterýž za dlouholeté služby přá- teřské mstí se a zlořečí nyní panu Rosewaterovi. Ne, škariotem, takým býti nemohu. Čechové omážit si i četní Čechové nebra- ští znají z vlastní zkušenosti pana Rosewatera a proto netřebsa se ho zastávati proti mrzkým útokům "O. A." Mlýš chuděčko od "O. A.", mnoho a mnoho Čechů Ti dosvědčí, že nejsi vůbec ani hodez rozváznati temnému v obuvi muže, kterýž ochotně skýtá ruky pomoc- ně krajanu potřebnému, přispívá hltivnou svou na záslužný podnik český, snaží se vymoci Čechům spravedlivě zastoupení v úřadech veřejných a jenž to vše dělá ne- ziskně. Ani v tom nemůže se rovnati někomu, jenž z každého podniku českého čeká a běže tu- ož zisk pro sebe i svůj závod.
Tot' budíž odpověď naši na bohoupusté soptění "Osvěty Ame- rické" na mne i na "P. Z." Jak jsem již dříve uvedl, byl jsem nu- cen podati odpověď tuto v zájmu cti své osobní i v zájmu dobrého pověsti "P. Z." Vždyť mlčení zna- mená mnohdy i odsouzení. A mlčeti jsem nemohl již ani k vůli mílým čtenářům "P. Z.", jimž za- jisté záležel na tom, aby čest těch, již stojí v čele listu, nesměla být pokálena bez odvety mrzkými chvastouny. Nemáme-li mít řed- aktora "O. A." za nenydětého humbukaře, necht' potvrdit pří- šečnou výpovědi a soudně doká- zati, že má "Osvěta Americká" v Oma- ze i v South Omaze třikrát tolik odběratelů co "Pok. Záp.", a my se zavazujeme, že mu dáme za každého odběratelů přes počet trojnásobného jeden dollar (\$1.00, ovšem z tou podmínkou, že nad- byteční předpisatelé odbírají "O. A." nepletřít nejnéme 4 měsíce; pakli ale se "O. A." odběratel- stvem svým pouze chvástá, necht' z každého odběratelů, jenž jí do trojnásobného počtu onoho se bude nedostávati, zavže se dáti "Pok. Záp." pět dollarů (\$5.00), a my obdržeme peníze od "O. A." věnujeme "Matici vyššího vzdě- lání." Ať stvrdí ředaktore "O. A." dále příšečnou výpovědi, že jest "O. A." deset aneb více roků stará a že vycházela neméně než jednou týdně, jak zákon toho vy- žaduje a že dříve byla zákonem oprávněna k tisku seznamu dušev- ných daní. Dále necht' stvrdí so- becký ředaktore ten příšečnou výpovědi, že k tisku tomu nebyl oprávněn "Pok. Záp." a necht' u- dle přilýči, proč nebyl. A když vše se stane, pak dozám já i "Pok. Záp." že jsme ředaktore "O. A." i listu tomu velice ukřiv- dili, domáhalje se zákonou ak- cestou tisku seznamu duševních daní. Tím polemiku svou a "Osvětou Americkou" končime, neboť ne- chceme okrádati čtenáře své o četbu užitečnější a záživnější. Víme dobře, že poslední slovo bude a musí mít smutně prosulý "fastjýř" od "O. A." Nu, dopřeje mu té "nevinné" radosti. Spro- stých nadávek a t lých insinua- ci, pošliž se změkčího mozku staré- ho pána si neovšímeame ale půjde mu kličně cestou nastoupenou, cestou práva, neboť věřime, že "psi hlas nejde do nebe."
V čláku Vaclav Buresh,
Čil a přiznávám se, že mohl jsem býti donec lépe na tom, kdybych ho vždy byl uposlechl. Zajisté jen nevědčák a ziomyslník spílati může svému příteli. A já nemohu rovnati se ředaktoru "O. A.", kterýž za dlouholeté služby přá- teřské mstí se a zlořečí nyní panu Rosewaterovi. Ne, škariotem, takým býti nemohu. Čechové omážit si i četní Čechové nebra- ští znají z vlastní zkušenosti pana Rosewatera a proto netřebsa se ho zastávati proti mrzkým útokům "O. A." Mlýš chuděčko od "O. A.", mnoho a mnoho Čechů Ti dosvědčí, že nejsi vůbec ani hodez rozváznati temnému v obuvi muže, kterýž ochotně skýtá ruky pomoc- ně krajanu potřebnému, přispívá hltivnou svou na záslužný podnik český, snaží se vymoci Čechům spravedlivě zastoupení v úřadech veřejných a jenž to vše dělá ne- ziskně. Ani v tom nemůže se rovnati někomu, jenž z každého podniku českého čeká a běže tu- ož zisk pro sebe i svůj závod.
Tot' budíž odpověď naši na bohoupusté soptění "Osvěty Ame- rické" na mne i na "P. Z." Jak jsem již dříve uvedl, byl jsem nu- cen podati odpověď tuto v zájmu cti své osobní i v zájmu dobrého pověsti "P. Z." Vždyť mlčení zna- mená mnohdy i odsouzení. A mlčeti jsem nemohl již ani k vůli mílým čtenářům "P. Z.", jimž za- jisté záležel na tom, aby čest těch, již stojí v čele listu, nesměla být pokálena bez odvety mrzkými chvastouny. Nemáme-li mít řed- aktora "O. A." za nenydětého humbukaře, necht' potvrdit pří- šečnou výpovědi a soudně doká- zati, že má "Osvěta Americká" v Oma- ze i v South Omaze třikrát tolik odběratelů co "Pok. Záp.", a my se zavazujeme, že mu dáme za každého odběratelů přes počet trojnásobného jeden dollar (\$1.00, ovšem z tou podmínkou, že nad- byteční předpisatelé odbírají "O. A." nepletřít nejnéme 4 měsíce; pakli ale se "O. A." odběratel- stvem svým pouze chvástá, necht' z každého odběratelů, jenž jí do trojnásobného počtu onoho se bude nedostávati, zavže se dáti "Pok. Záp." pět dollarů (\$5.00), a my obdržeme peníze od "O. A." věnujeme "Matici vyššího vzdě- lání." Ať stvrdí ředaktore "O. A." dále příšečnou výpovědi, že jest "O. A." deset aneb více roků stará a že vycházela neméně než jednou týdně, jak zákon toho vy- žaduje a že dříve byla zákonem oprávněna k tisku seznamu dušev- ných daní. Dále necht' stvrdí so- becký ředaktore ten příšečnou výpovědi, že k tisku tomu nebyl oprávněn "Pok. Záp." a necht' u- dle přilýči, proč nebyl. A když vše se stane, pak dozám já i "Pok. Záp." že jsme ředaktore "O. A." i listu tomu velice ukřiv- dili, domáhalje se zákonou ak- cestou tisku seznamu duševních daní. Tím polemiku svou a "Osvětou Americkou" končime, neboť ne- chceme okrádati čtenáře své o četbu užitečnější a záživnější. Víme dobře, že poslední slovo bude a musí mít smutně prosulý "fastjýř" od "O. A." Nu, dopřeje mu té "nevinné" radosti. Spro- stých nadávek a t lých insinua- ci, pošliž se změkčího mozku staré- ho pána si neovšímeame ale půjde mu kličně cestou nastoupenou, cestou práva, neboť věřime, že "psi hlas nejde do nebe."
V čláku Vaclav Buresh,
Čil a přiznávám se, že mohl jsem býti donec lépe na tom, kdybych ho vždy byl uposlechl. Zajisté jen nevědčák a ziomyslník spílati může svému příteli. A já nemohu rovnati se ředaktoru "O. A.", kterýž za dlouholeté služby přá- teřské mstí se a zlořečí nyní panu Rosewaterovi. Ne, škariotem, takým býti nemohu. Čechové omážit si i četní Čechové nebra- ští znají z vlastní zkušenosti pana Rosewatera a proto netřebsa se ho zastávati proti mrzkým útokům "O. A." Mlýš chuděčko od "O. A.", mnoho a mnoho Čechů Ti dosvědčí, že nejsi vůbec ani hodez rozváznati temnému v obuvi muže, kterýž ochotně skýtá ruky pomoc- ně krajanu potřebnému, přispívá hltivnou svou na záslužný podnik český, snaží se vymoci Čechům spravedlivě zastoupení v úřadech veřejných a jenž to vše dělá ne- ziskně. Ani v tom nemůže se rovnati někomu, jenž z každého podniku českého čeká a běže tu- ož zisk pro sebe i svůj závod.
Tot' budíž odpověď naši na bohoupusté soptění "Osvěty Ame- rické" na mne i na "P. Z." Jak jsem již dříve uvedl, byl jsem nu- cen podati odpověď tuto v zájmu cti své osobní i v zájmu dobrého pověsti "P. Z." Vždyť mlčení zna- mená mnohdy i odsouzení. A mlčeti jsem nemohl již ani k vůli mílým čtenářům "P. Z.", jimž za- jisté záležel na tom, aby čest těch, již stojí v čele listu, nesměla být pokálena bez odvety mrzkými chvastouny. Nemáme-li mít řed- aktora "O. A." za nenydětého humbukaře, necht' potvrdit pří- šečnou výpovědi a soudně doká- zati, že má "Osvěta Americká" v Oma- ze i v South Omaze třikrát tolik odběratelů co "Pok. Záp.", a my se zavazujeme, že mu dáme za každého odběratelů přes počet trojnásobného jeden dollar (\$1.00, ovšem z tou podmínkou, že nad- byteční předpisatelé odbírají "O. A." nepletřít nejnéme 4 měsíce; pakli ale se "O. A." odběratel- stvem svým pouze chvástá, necht' z každého odběratelů, jenž jí do trojnásobného počtu onoho se bude nedostávati, zavže se dáti "Pok. Záp." pět dollarů (\$5.00), a my obdržeme peníze od "O. A." věnujeme "Matici vyššího vzdě- lání." Ať stvrdí ředaktore "O. A." dále příšečnou výpovědi, že jest "O. A." deset aneb více roků stará a že vycházela neméně než jednou týdně, jak zákon toho vy- žaduje a že dříve byla zákonem oprávněna k tisku seznamu dušev- ných daní. Dále necht' stvrdí so- becký ředaktore ten příšečnou výpovědi, že k tisku tomu nebyl oprávněn "Pok. Záp." a necht' u- dle přilýči, proč nebyl. A když vše se stane, pak dozám já i "Pok. Záp." že jsme ředaktore "O. A." i listu tomu velice ukřiv- dili, domáhalje se zákonou ak- cestou tisku seznamu duševních daní. Tím polemiku svou a "Osvětou Americkou" končime, neboť ne- chceme okrádati čtenáře své o četbu užitečnější a záživnější. Víme dobře, že poslední slovo bude a musí mít smutně prosulý "fastjýř" od "O. A." Nu, dopřeje mu té "nevinné" radosti. Spro- stých nadávek a t lých insinua- ci, pošliž se změkčího mozku staré- ho pána si neovšímeame ale půjde mu kličně cestou nastoupenou, cestou práva, neboť věřime, že "psi hlas nejde do nebe."
V čláku Vaclav Buresh,

WALTER MOISE, předseda. H. V. HAYWARD, taj. spolk.

WALTER MOISE, předseda. H. V. HAYWARD, taj. spolk.

WILLOW SPRINGS BREWING CO.

THE CELEBRATED WILLOW SPRINGS WATER BEER.

OMAHA, NEB. U.S.A.

Zkuste je a dozvíte pak sami, že jsou lahodnějšího piva nepilí. 47m6

Nečkejte na studené počasí!

Neotáležte s nákupem uhlí, nýbrž objednejte si

CRESCENT UHLÍ

Dobře hoří, dlouho vydrží a vydává velký žár.

South Omaha Ice & Coal Co.

Telefon 373. 912 jižní 13. ul. Omaha, Neb.

Sunderland Bro's Co.

Gravity Coal Pockets

Capacity 4,000 Tons

Coal Screened Automatically

Naše nová uhelná ohrada

mezi traťmi drah & M. a U. P. jest velmi příhodná pro lidi bydlící na jižní straně

Pan A. J. Poznanowski, kterýž měl uhelnou ohradu, jest naším ředitelem v ohradě a dá vám pinou váhu a zajistí vám rychlý dovoz.

Joe Srnacek přiuří, jest rovněž připraven poskytnouti ochotně svým přátelům.

Eclipse Lump Coal \$5.25.

SUNDERLAND BROS. CO.

Úřadovna: 16, a Douglas ul. | Tel-fo-ny: Ohrada: 20, a Hickory ul. | 252-799-158.

Nejlepším místem k nakupování

Vánočních dárků

jest zlatnický a hodinářský obchod

pl. Karoliny Fibigerové, 1208 již. 13.